

MEĐU JAVOM I MEĐ SNOM

A L E K V U K A D I N O V I Č

10-74837258 ✓
 Evo nas opet na severu jave
 Svetiljo šumo oko moje glave
 Ti što mi prva razvi strele oka
 Pletiljo roso roso sa visoka
 Daj da se glavi i slepi odmoro
 Mnogo si peto ponore ponore!
 Šumo mog zdravlja tamna dušo voća
 Sve dalje od uha peva nečistoća
 I nisko sunce hita da se zgreje
 Srce sve ređe pita glavu gde je
 O preko sveta kako veje kiša
 Roso mog zdravlja o roso sve tiša

Zbile se kuće oko luda bega
 Beži mi beži glava preko brega
 Beži od groma od pakla od gore
 Sijaju zore da oči izgore
 Ne čuju kuće ne zna vetar šta je
 Al mi još kamen u dnu srca traže

O svete svete niko da se seti:
 Kad gora sleti tad rosa poleti
 Visoko za breg tutnji gorska java
 Dok srce tone okreće se glava
 O preko sveta kako veje kiša
 Roso mog zdravlja o roso sve tiša

Likuju kuće jasna tla se ore
 Dok laje rosa na Prijavo more
 I jug i sever sad mi je svejedno
 Otkako i ja videh sunce ledno
 O pravo sveta i moj užas primi
 I moje srce udahni i snimi...

Posle bregova posle trezne jeze
 Opet će sudba gorčinu da veze
 Dok leden sever niz poru promose
 Sve žake sija čisto pleme rose
 O preko sveta kako veje kiša
 Roso mog zdravlja o roso sve tiša

Sad iznad srca a sad ispod neba:
 Po ceo dan mi duša se koleba
 Što jače zora pod čelom izgara
 Sve dublje žeže ona žiška stara
 Ponorna roso al je u snu vruće
 Ah krvi krvi slepo dostignuće!

Na gori koja veću niskost sprema
 Zapeva vatra koja dima nema
 Mudrosti javi suncu da ne žuri
 Ka vrhovima gde se mrzaz šepuri
 Čelo mi drži i sipaj me cvećem
 Ja sam se prvi zakleo drvećem!

Pesmo za veću sramotu na kraju
 Natera gora guštere da laju
 Zora se glasnu al osta bez rime
 Leden led puče na drvetu zime!
 O preko sveta kako veje kiša
 Roso mog zdravlja o roso sve tiša

Dok srce gori dok bregovi snatre
 Padaj o padaj suha kišo vatre
 Padaj i sanjaj svoj pokoj u ledu
 Jer sutra kad kuće porode izvedu
 Boleće pod kožom i od pakla gore
 Srce koje nikad ne ču ime zore...

Ne zna dubina šta više da kaže
 Po svu noć strane jedna drugu traže

Čudi se zora dok joj srce delje
 Pletivo krvi od vazduha belje
 O preko sveta kako veje kiša
 Roso mog zdravlja o roso sve tiša

Razne su strane al su kobi iste
 Seno što plaziš u doline čiste
 Zaman ti staze i lade iz gore
 Sutra kad razne strane progovore
 Kuća će kući u porod da huli
 Zoro mog spasa u dnu mene ču li?

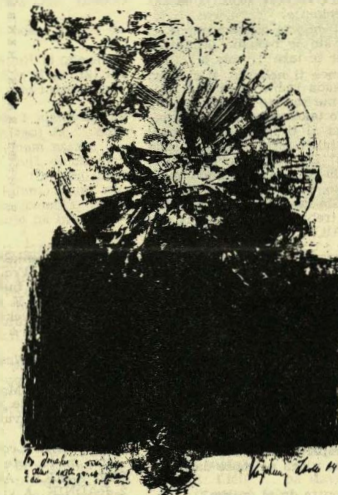
Ja ne znam više ko mudrije peva
 Istina mraza il istina leva
 I jug i sever sad mi je svejedno
 Otkako i ja videh sunce ledno
 O pravo sveta i moj užas primi
 I moje srce udahni i snimi...

10-199960327
 ta zver, ta lepa glava

Eno je gore ta zver ta lepa glava
 ta bistra zemlja koja se zarekla da svetli
 ta srećna mladost to dete koje sija
 Eno je gore gde nebo čini stvarnim
 gde vazduh hvata svojim očima gipkim
 gde vetar kiša svojim prstima zlatnim
 Ona je tamo kao list kao zora

Ona pomaže vazduhu da se vidi
 jednako srećna jednako izdvojena
 (bože ta lepa glava puna zlata!)
 Oa nje mi mladost pridolazi u glavu
 Od nje mi sreća postaje bistrija
 Od nje mi popled postaje jasniji

Pustite je da sanja ostavite je tamo
 toliko lepu toliko usamljenu

JOŽEF PAP

10-74839047 ✓
 među stenjem drvo

bit
 njegov
 samoća rasta
 na rođenom mleku sred kamenih dojki
 u sledenom stegnu goleti
 razgranjem bezemnost pokriva
 krilo što sunce zapara
 uzglatlje mu senka
 sobom baćena
 smrt
 svoju
 u vremenu
 izazvanu
 korenjem
 drobi

toliko nežnu na platnu od vazduha
 Pustite je da sanja ostavite je tamo
 dok ima drugih glava da je vide
 dok ima nade da se na njoj troši
 dok ima snage da joj se udvara
 dok vetar spaja san i jenačinu
 dok je mrak vidljiv

Eno je gore ta zver ta lepa glava
 jednako srećna jednako izdvojena
 dok vazduh hvata svojim očima gipkim
 dok vetar kiša svojim prstima zlatnim
 Ona je tamo kao list kao zora

10-199960839
 otkuda pesmo
 odjednom taj breg

Maglo po kojoj pesma mi se skita
 Na kraju sveta šta to sunce pita
 Šta pita rosa? Šta pita nesreća
 Zaborav smrti čega se to seća
 pred zoru kojom oglaš se sneg
 Otkuda pesmo odjednom taj breg

Ljubeci vazduh i najbliže sene
 Mudrosti sam ostah ko da ljubih stene
 O šumo davna koju dani kljuju
 Dolimo gde tla na sav jezik psuju
 Svetlosti šume i proleća breg
 O sjaj taj gorak kad me tače sneg

Sve što ću reći potvrđuje vatra
 Dok srce piše a glava posmatra
 Dok mi sjaj kisne dok me rosa vara
 Dok me za ledima glavom ogovara
 Gle svaka staza javi se ko beg
 Otkuda pesmo odjednom taj breg

Sunce to sunce kunem ti se javom
 Visoka roso doseći ću glavom
 Jer ne zna srce šta bi zora htela
 Istino igro moja nevesela
 Ah usred pesme kako poče sneg
 Otkuda pesmo odjednom taj breg

10-199961095
 kuća nemoguća

Na mlečnoj stazi bez krova i ušća
 Rasla mi rosa kraj zvezdane leje
 Tu gori kuća dok je mesec greje
 Kuća od pruca kuća nemoguća

Ne zna se gluva svog krova domoći
 U snu se skuplja tamna ponoć laste
 Sa pola kruga dok skazaljka raste
 Hoće li moći stići do ponoći

Na mlečnoj stazi bez krova i ušća
 Rasla mi rosa kraj zvezdane leje
 Tu gori kuća dok je mesec greje
 Kuća od pruca kuća nemoguća

10-74837511 ✓
 moje vreme

Oblina mu se tiho razronjava
 Mere raspinje čovekov čovek
 U nanosima cvet jedan jenjava
 Med uglovima uginje se vek
 Mere raspinje čovekov čovek
 Oblina mu se tiho razronjava

10-74838535 ✓
 nezaboravni

Iz nemog dvora mesečevog
 Nagnuh se nad vas.
 Koirljao te je
 U dnu jabučica
 Na krotinama sedefnog sjaja
 U osovinu ukocen
 Skrio te kopcima
 Ispred kojih te više nema.
 Ostao mu pogled da dane probada.

10-74838731 ✓
 nešto

Uhodi
 Gledom korenja
 Ne vidim
 Doziva
 Glasom ponora
 Ne čujem
 Dotiče
 Trepetom bila
 Ne osećam
 Ni oko
 Ni reč
 Ni srce

Razgoni san

10-74839303 ✓
 iskupljen

Za Kalmana Fehera

1
 na jeziku
 slast
 prašnika
 u sluhu mu
 podne
 bruji
 iza kapaka
 odriče reč
 govor smisla i besmisla

2
 za sebe
 ničeg
 ničeg
 za druge
 plodjenje
 zaboravnog
 začeca
 održan
 nežnošću
 nedužno
 iznudenom

3
 dubeci
 dubi
 vidik
 zvezde
 u raspon
 podvodi

4
 odano se smanjivao
 u buru
 u očima zverki
 pa
 za utehu
 postao buva

5
 pod kamen-teretom dobrote
 samo se jedna istina ote
 sada je sikće svakom u lice
 zmjisko je gnezdo čovečje srce

Preveo sa madarskog Aleksandar Tišma